

Sygnatura akt II Kp 139/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżonowie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Danuta Raś

Protokolant: Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 kk

na skutek zażalenia pokrzywdzonego J. K.

na postanowienie z dnia 18 lutego 2016r. funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w D. w przedmiocie umorzenia dochodzenia,

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonego J. K. na postanowienie z dnia 18 lutego 2016r. Komendy Powiatowej Policji w D. w przedmiocie umorzenia dochodzenia w sprawie RSD (...)i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2015r. pokrzywdzony J. K. złożył zawiadomienie o popełnieniu przez D. B. – właściciela firmy (...) z/s w B. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. polegającego na wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do pochodzenia materiału pokryciowego kortu tenisowego poprzez wskazanie w ofercie, iż pokrycie kortu tenisowego wykonane zostanie z materiału poliestrowego powlekanego (...) będącego materiałem niezapalnym sprzedanym przez firmę (...) sp. z o.o. z/s w S., podczas gdy materiał ten nie został sprzedany przez firmę (...) sp. z o.o. a przedłożona klasyfikacja ogniowa jest dokumentem podrobionym.

W trakcie przesłuchania pokrzywdzony wskazał, że przedstawiciel firmy (...) przedłożył certyfikat - klasyfikację ogniową na materiał, którym zostały pokryte korty tenisowe pokrzywdzonego – po wykonaniu prac (podczas odbioru tych prac). Pokrzywdzony zeznał przy tym, że jego zdaniem, firma (...) użyła materiału, który nie został zakupiony w firmie (...).

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2015r. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w D. wszczął dochodzenie w sprawie oszustwa dokonanego w okresie od października do listopada 2010r. w D., gdzie sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd inwestora co do użytego materiału przedkładając klasyfikację ogniową wydaną przez Instytutu (...) innego materiału niż ten użyty do budowy pokrycia kortów tenisowych, czym działał na szkodę inwestora w kwocie 150 000 zł. to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Po przeprowadzeniu szeregu czynności, postanowieniem z dnia 18 lutego 2015r. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w D. na podstawie art. 17 § 1 pkt.2 k.p.k. umorzył dochodzenie prowadzone w tej sprawie wobec uznania, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie w ustawowym terminie złożył zażalenie pokrzywdzony J. K. i wniósł o uchylenie powyższego postanowienia w całości oraz o skierowanie aktu oskarżenia przeciwko T. J. o czyn z art. 286 § 1 k.k. Rozstrzygnięciu zarzucił błędne przyjęcie, że czyn T. J. nie realizuje znamion przestępstwa

z art. 286 § 1 k.k., gdyż jak wskazał w zażaleniu, przy zawieraniu umowy na wykonanie krytej hali tenisowej wykonawca zapewnił go o posiadaniu przez pokrycie plandekowe wszystkich niezbędnych parametrów wymaganych dla takich obiektów jak kryte korty tenisowe i pomimo tych zapewnień sprzedał mu pokrycie, które nie spełnia niezbędnych norm, w tym „nie ma certyfikatu o trudnopalności i jest mniej odporne na trudne warunki atmosferyczne a nadto przy odbiorze hali przedstawił certyfikat niezgodny z zastosowanym materiałem. W efekcie, zdaniem pokrzywdzonego został oszukany przez T. J., który wprowadzając go w powyższy sposób w błąd uczynił to w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie ok. 15-16 tys. zł. wynikającej z zapłaty za droższą plandekę a otrzymania tańszej.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie nie przychylił się do zażalenia i przekazując je wraz z aktami do rozpoznania wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

W ocenie Sadu zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że reprezentujący firmę (...) z/s w B. T. J. przedstawił pokrzywdzonemu pisemną ofertę obejmującą m.in. przykrycie hali „materiałem z atestem trudno zapalności” (k-4) przedkładając do tej oferty także klasyfikację ogniową „niezapalny” wydaną na zlecenie (...) sp. z o.o. dotyczącą „materiału poliestrowego powlekanego (...) 650-2 o gramaturze 650 g/m².

Z zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań T. J. wynika, iż oferta ta została pozostawiona pokrzywdzonemu do przemyślenia, a po jej przyjęciu przez pokrzywdzonego, w dniu 6 lutego 2010r. strony na jej podstawie zawarły (sporządzoną przez T. J.) umowę, w której parametry zastosowanej tkaniny pokryciowej (plandekowej) ograniczone zostały do wskazania jedynie gramatury (650 g/m²) i koloru (szary). Nie powinno zatem budzić wątpliwości, iż pokrzywdzony pozostawał w przekonaniu, że materiał plandekowy winien posiadać parametry (w tym dot. klasyfikacji ogniowej) takie, jakie zaproponowane mu zostały w ofercie.

Materiał dowodowy nie pozostawia też wątpliwości, że do pokrycia hali kortowej pokrzywdzonego został zakupiony przez firmę (...) inny materiał plandekowy niż przedstawiony w ofercie a to, o symbolu 8210, kolorze 729 (odcień szarego) - w ilości

5037,50 m² (choć w kolorze i o gramaturze zgodnej z wypisaną w umowie). Nie budzi też wątpliwości, iż materiał ten ani nie posiadał certyfikatu na niezapalność wg norm ISO 6940

i (...), ani nie posiadał innych cech wskazanych w ofercie pisemnej (k-226, k-21 i k-234-236). Z zeznań P. M. wynika też, że tkanina z atestem dodatkowo posiada też lakier antygrzybiczny co wpływa na jej nieco większą odporność na warunki atmosferyczne (k-226).

Choć z zeznań P. M. (członka zarządu (...) sp. z o.o.) wynika, że tkanina zakupiona przez T. J. na pokrycie hali kortowej pokrzywdzonego tj. tkanina poliestrowa powleczona PCV o symbolu 8210 koloru szarego „znajduje się na oficjalnej stronie producenta www.mehler-texnologies.com (...)

i przeznaczona jest na zabudowę plandekową, pokrowce, wiaty itp. i zdaniem tego świadka tkanina ta mogła zostać użyta do budowy pokrycia kortów tenisowych, to świadek ten wskazał na istotny warunek, a to „jeśli inwestor nie wymagał atestów na ognioodporność”(k-226

i k-313-314), który to warunek dla pokrzywdzonego miał istotne znaczenie, bez którego, jak zeznał, z całą pewnością umowy by nie zawarł.

Zważywszy na powyższe, w ocenie Sądu, niewątpliwie doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego na skutek wprowadzenia go w błąd. Powyższe jednakże nie wyczerpuje wszystkich znamion tego czynu zabronionego, Określony bowiem

w przepisie art. 286 § 1 kk występkiem jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) zarówno to, że wprowadza

w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.02.2009r., III KK 245/08, Biul. PK 2009/3/23). Powyższe oznacza, iż rozstrzygnięcie jest przedwczesne, a rzeczą prowadzącego postępowanie będzie ustalenie czy w świetle doświadczenia i posiadanej wiedzy fachowej, T. J. zawierając (sporządzając) umowę i wpisując do niej parametry materiału plandekowego ograniczone do gramatury i koloru działał z zamiarem zakupu tańszej tkaniny poliestrowej

i o innych parametrach niż przedstawioną w ofercie (powleczoną PCV o symbolu 8210 koloru szarego) i ze świadomością, iż tkanina ta nie posiada klasyfikacji ogniowej. Ustalenia też wymaga okoliczność, czy przy odbiorze robót przedkładając na żądanie pokrzywdzonego „klasyfikację ogniową” wiedział, że dotyczy ona innej tkaniny? Zważyć bowiem trzeba, iż

z zeznań M. P. wynika, że przy zakupie tkaniny sprzedawca nie wydaje do niej atestu. Atest do konkretnej tkaniny (...) sp. z o.o. udostępnia bowiem tylko na wyraźne zapytanie - żądanie kupującego lub inwestora (k-29). Przyjął zatem można także taką sytuację, że T. J. mógł nie mieć świadomości, że nie wszystkie oferowane na stronie www.mehler-textnologies.com tkaniny posiadają klasyfikację ogniową, a tym samym ewentualne wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd wcale nie służyło doprowadzeniu pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i nie było objęte jego wolą.

Tak więc w ocenie Sądu tak ujęta analiza zebranego dotychczas w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku o przedwczesności rozstrzygnięcia. Dlatego też niezbędne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia, gdyż sprawa wymaga kontynuowania postępowania w szczególności w kierunku wyjaśnienia strony podmiotowej działania przedstawiciela firmy (...), bez których prawnokarna ocena zachowania jego zachowania nie jest możliwa.

(...)

(...)